

מסכת עדיות

פרק ה משנה ו

עֲקֵבִיָּא בֶּן מִהֶלְלָאֵל הָעִיד אַרְבָּעָה דְּבָרִים. אָמְרוּ לוֹ, עֲקֵבִיָּא,
חֲזֹר בָּךְ בְּאַרְבָּעָה דְּבָרִים שְׁהֵיִיתָ אוֹמֵר וְנַעֲשֶׂה אַב בֵּית דִּין
לְיִשְׂרָאֵל. אָמַר לָהֶן, מוֹטֵב לִי לְהִקְרָא שׁוֹטֵה כָּל יָמִי, וְלֹא
לַעֲשׂוֹת שְׁעָה אַחַת רָשָׁע לִפְנֵי הַמָּקוֹם, שְׁלֹא יִהְיוּ אוֹמְרִים,
בְּשָׁבִיל עֲרָרָה חֲזַר בּוֹ. הוּא הָיָה מְטִמָּא שְׁעַר הַפְּקֻדָּה וְדָם
הַיָּרוֹק. וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. הוּא הָיָה מַתִּיר שְׁעַר בְּכוֹר בַּעַל מוֹם
שֶׁנֶּאֱמָר וְהַנִּיחוּ בְּחֵלוֹן וְאַחֲרֵי כֵךְ שְׁחָטוּ, וְחֲכָמִים אוֹסְרִים. הוּא
הָיָה אוֹמֵר, אֵין מִשְׁקִין לֹא אֶת הַגִּיטָה וְלֹא אֶת שְׁפָחָה
הַמִּשְׁחָרְרָת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, מִשְׁקִין. אָמְרוּ לוֹ, מַעֲשֵׂה
בְּכֻרְכְּמִית, שְׁפָחָה מִשְׁחָרְרָת שְׁהֵיִיתָ בִּירוּשָׁלַיִם, וְהַשְׁקוּהָ
שְׁמַעְיָה וְאַבְטָלְיוֹן. אָמַר לָהֶם, דְּגָמָא הַשְׁקוּהָ. וְנָדוּהוּ, וּמַת
בְּנִדְוִיו, וְסָקְלוּ בֵית דִּין אֶת אַרְוֹנוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, חָס וְשָׁלוֹם
שֶׁעֲקֵבִיָּא נִתְנַדָּה, שְׁאִין עֲזָרָה נִנְעָלָת בְּפָנָי כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל

בְּחִכְמָהּ וּבִירְאַת חֵטָא פֶּעַקְבָּא בֶּן מִהֲלָאֵל. וְאֵת מִי נָדוּ,
אֲלִיעֶזֶר בֶּן חֲנוּךְ, שִׁפְקִיפִק בְּטִהְרַת יָדָיִם. וּכְשִׁמַּת, שְׁלַחוּ בֵּית
דִּין וְהַנִּיחוּ אָבֶן עַל אֲרוֹנוֹ. מְלִמֵּד שְׁכָל הַמִּתְנַדֶּה וְיַת בְּנֵדוּיוֹ,
סוֹקְלִין אֶת אֲרוֹנוֹ: